

Болкарьова О. В.

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРШИХ ПРОМОВ ЧАРЛЬЗА III ТА ЄЛИЗАВЕТИ II В СТАТУСІ МОНАРХА

Політичний дискурс є когнітивним явищем, завдяки якому відбувається процес осмислення, відтворення та порівняння подій. Ефективна подача інформації є необхідною формою комунікації для соціального та політичного впливу. Для британської монархії, яка поєднує ритуальність традиційної влади з вимогами публічної прозорості, роль медійного посередництва є особливо значущою. Промови монархів транслюються та інтерпретуються провідними ЗМІ – The Guardian, BBC, The Times, The Telegraph – що формує не лише інформаційний, а й оцінний контекст, у якому вибудовується сучасний образ королівської родини. Тому, досліджено маніпулятивний вплив політичного дискурсу ЗМІ.

Здійснено лексико-семантичний аналіз вибірки промов 10 567 знаків (3 промови), розглянуто лінгвостилістичні особливості формування іміджу промов монархів королівської родини Великої Британії. Для аналізу було взято першу промову Короля Чарльза III до нації в статусі монарха «King Charles's address to the nation, 2022» та перші дві промови Єлизавети «A speech by The Queen on her Coronation Day, 1953» після коронації та «The Queen's Christmas Broadcast, 1952» перша різдвяна промова королеви. Ці звернення містять красномовні уривки, що висвітлюють бажання монархів сприяти єдності нації, підкреслити роль монархії у формуванні національної ідентичності та функціонуванні державної традиції.

Здійснено лексично-семантичний та прагматичний аналіз текстової структури перших промов Єлизавети II та Чарльза III, що формує твердження, що британський монархічний дискурс формує цілісну систему мовних стратегій, у якій поєднуються ритуал, моральний авторитет і комунікативна відкритість. На рівні лексики простежується стійке ядро семантичних полів DUTY, SERVICE, UNITY, TRADITION, що забезпечують ідеологічну безперервність між поколіннями монархів.

Ключові слова: дискурс, промова, монарх, королівська родина, традиція.

Постановка проблеми. Сучасний інформаційний простір визначається зростаючим впливом медіа на формування суспільної свідомості та політичних уявлень. Засоби масової інформації – від традиційної преси до цифрових платформ – не лише поширюють факти, а й продукують інтерпретації подій, конструюючи соціальну реальність. Унаслідок цього політичний дискурс дедалі частіше реалізується через медійні канали, набуваючи нових форм мовного впливу й символічного переконання. Політична комунікація монархів Великої Британії є особливо показовою у цьому сенсі, адже вона демонструє, як через добір лексико-семантичних засобів формується і зберігається символічна влада монархії. Традиційні форми ритуального мовлення – апеляції до концептів DUTY, SERVICE, FAITH, UNITY – поєднуються з сучасними елементами публічної дипломатії, де ключовими стають концепти responsibility, community, future. Саме через такі мовні поля реалізується прагматична страте-

гія єднання й довіри, що дозволяє монархові залишатися моральним авторитетом у демократичному суспільстві.

Аналіз останніх джерел і публікацій. З огляду на зростаючий інтерес та високу актуальність досліджень присвячених дослідженню політичного дискурсу сучасних політичних діячів, зокрема королівську родину, є досить велика вибірка нових досліджень. Науковці фокусуються на аналізі політичних промов, застосовуючи різні підходи до його вивчення. Н.В. Кондратенко [1] та Ю. Крапива розглядають інавгураційні промови як важливі ритуали та інструменти для формування образу монархії через комунікацію з слухачем. С. Моркотун вказує на важливість збереження стилістичної точності під час перекладу політичних текстів, а той час С. Брэдфорд [2] аналізує життя королеви Єлизавети II членів королівської родини. Е. Zaperta [15], М. Clarke [7], М. Sonkova [13] висвітлюють вплив засобів масової інформації на сім'ю з соціологічного аспекту

та матеріалах англomовних медіа текстів Виступи членів королівської родини, поширювані провідними британськими медіа (The Guardian, The Times, BBC, The Telegraph), формують унікальний тип політичного дискурсу – поєднання сакральної риторики служіння з дискурсом модернізації.

Постановка завдання. Актуальність дослідження зумовлена важливістю проблеми висвітлення королівської родини Великої Британії та її вплив на країну, національну самоідентичність британців. Метою дослідження є визначення мовних аспектів перших промов монархів королівської родини. У відповідності з метою дослідження необхідно виконати наступні завдання: – здійснити лексично-семантичний та прагматичний аналіз текстової структури перших промов Єлизавети II та Чарльза III; – проаналізувати та визначити зміни іміджу монарха в лінгво-прагматичному аспекті.

Виклад основного матеріалу. Звернення націлене на громадськість у Великій Британії, так і міжнародну спільноту, тому аналіз дає змогу простежити когнітивно-прагматичні зв'язки між королівською родиною та суспільством [10]. У роботі послідовно розглянуто три рівні аналізу: лексично-семантичний, стилістичний, прагматичний. Н.В. Кондратенко зазначає, що «метою новорічного звернення як жанру політичного дискурсу є єднання народу: політичний лідер не лише вітає аудиторію зі святом, а й акцентує увагу на спільних досягненнях, вказує шлях розв'язання спільних проблем» [1]. Кожен політичний лідер вибудовує комунікацію та здійснює вплив на аудиторію, спираючись на загальні принципи політичного дискурсу, проте використовує індивідуальні мовні засоби – характерні вирази, синтаксичні звороти та стилістичні конструкції, що формують його неповторну мовну особистість.

“*My father, and my grandfather before him, worked all their lives to unite our peoples ever more closely, and to maintain its ideals which were so near to their hearts. I shall strive to carry on their work.*” (промова Єлизавети II “The Queen’s Christmas Broadcast, 1952” [15]) Перший різдвяний виступ Єлизавети II 1952 року став не лише традиційним зверненням монарха до нації, а й актом символічного утвердження нової правительки після смерті Георга VI. У цьому зверненні вибудовується риторика спадкоємності, служіння та єдності Британської Співдружності.

“*My father, and my grandfather before him, worked all their lives to unite our peoples ever more closely, and to maintain its ideals which were so*

near to their hearts I shall strive to carry on their work.” –

речення має складнопідрядну структуру з координативним зв'язком *and* між двома інфінітивними групами *to unite ... and to maintain ...*, що створює симетрію дії – прагнення об'єднувати й зберігати. Вживається стилістичні прийоми: 1) паралелізм *my father, and my grandfather before him* для ритмізації спадкоємності; 2) інверсія у фінальній частині *I shall strive to carry on their work* створюючи кульмінаційний акцент на особистому зобов'язанні; 3) еліпсис *their work* замість *to carry on my father’s and grandfather’s work*, що додає лаконізму. Чітко прослідковується послідовність монархів-попередників з лексемами *unite* та *carry on*, які створюються лексичний зв'язок між поколіннями. Єлизавета II виділяє спадкоємність та служіння народу через лексеми *father, grandfather, their work* та *our peoples, unite*. Конструкція *I shall strive* виражає обіцянку, що відсилає до традиційної семантики *duty* – центрального концепту британського монархічного дискурсу. На прагматичному рівні спостерігається використання дієслів *unite, maintain, carry on*, які створюють образ рішучої моранхині і посилення відбувається у фразі *I shall strive*. Апеяція до *peoples* зменшує дистанцію між монархом та реципієнтом.

Наступний приклад демонструє вживання складнопідрядних речень які є типовими для урочистих промов публічного стилю: “*Each Christmas, at this time, my beloved father broadcast a message to his people in all parts of the world. Today I am doing this to you, who are now my people.*”

As he used to do, I am speaking to you from my own home, where I am spending Christmas with my family; and let me say at once how I hope that your children are enjoying themselves as much as mine are on a day which is especially the children’s festival, kept in honour of the Child born at Bethlehem nearly two thousand years ago”. В проаналізованій промові використовується частіше теперішній час з підрядними частинами *and, where* та *as, how, which* за рахунок який створюється ритмічну плавність та логічні синтаксичні поєднання типові для монаршої риторики.

“*Each Christmas, at this time, my beloved father broadcast a message...*” / “*Today I am doing this to you...*” –

обидва речення починаються часовим обставинним елементом *Each Christmas, Today*, за яким іде граматичний підмет *my beloved father / I* і присудок (*broadcast / am doing*). Дана синтаксична

побудова підкреслює ідею спадкоємності через зв'язок батьза з донькою та минулого з майбутнім.

Єлизавета II використовує підрядні речення місця та часу, означальні звороти *where*, *which* для збереження риторичного звернення та ознаки контрольованого мовлення: "...from my own home, where I am spending Christmas with my family...", "...on a day which is especially the children's festival, kept in honour of the Child born at Bethlehem...".

У різдвяному зверненні, помітне використання лексем *father*, *family*, *children*, *people* які створюють семантичне поле спадковості, сім'ї та єдності. Тут необхідно відмітити як Єлизавета II згадує Георга VI й символічно зберігає зв'язок «король – батько нації». Більш того, зберігається збереження монархічної традиції через традиції святкування Різдва в використанні таких лексем *Each Christmas, as he used to do, now my people*. Тема релігії, ще одна традиція, яка надає промові авторитету та значимості: *the Child born at Bethlehem nearly two thousand years ago*.

Єлизавета II прагне встановити емоційний контакт з реципієнтом, позиціонує себе як тільки як монарха, жінку, дочку та члена «великої родини» британців. Звернення "my beloved father", "my family", "your children", "you, who are now my people" скорочують соціальну дистанцію та створюють відчуття приналежності.

Таким чином, через вказані вищі лексеми, вибудовується образ турботливої, морально авторитетної правительки, що дозволяє монархині реалізувати стратегію "continuity through empathy" – передати ідею спадковості влади через теплу, родинну комунікацію.

"The King said: "Queen Elizabeth's was a life well-lived; a promise with destiny kept and she is mourned most deeply in her passing. That promise of lifelong service I renew to you all today." (промова Короля Чарльза III) [11]. Що стосується синтаксичної конструкції, то зазвичай речення передбачають використання простих речень, що робить звернення зрозумілим для слухача. Також, часто можна помітити використання майбутнього часу та модальності для підсилення зв'язку монарха та реципієнта, їх спільного бажання та планів в майбутньому.

"Queen Elizabeth's was a life well-lived, a promise with destiny kept, and she is mourned most deeply in her passing" –

складнопідрядне речення (subordinate clauses) із сполучником *and* що поєднує обіцянки служіння за життя Єлизавети II з жалобою втрати Чарльзом III. У промові було помічено еліпсис "she is

mourned most deeply in her passing"- де *kept*, могло мати форму "a promise was kept". Ще більше емоційне посилення відбувається за рахунок паралелізму: "a life well-lived" з "a promise kept". Більш того, відбувається підсилення дієприкметником "a life well-lived". За рахунок використання узгоджених означень "with destiny kept", "well-lived" підсилюється образність та відданість справі. Майбутнє виділяється за рахунок простого майбутнього часу *future simple* "will come" у фразі "In a little over a week's time we will come together". Звісно, кожна промова має формальність через безособову конструкцію, де Чарльз III у своїй промові висловлює скороботу та любов до королеви та матері одночасно "to lay my beloved mother to rest".

"Alongside the personal grief that all my family are feeling, we also share with so many of you in the United Kingdom, in all the countries where the Queen was head of state, in the Commonwealth and across the world, a deep sense of gratitude for the more than 70 years in which my mother, as Queen, served the people of so many nations." –

підрядна частина (relative clause) з лексемою *countries*, що посилює історико-політичний контекст. Більш того, для урочистого стилю вживається повтор прийменника "in" який створює ритмічну хвилю – полісиндетон. Присутній апелятив "as Queen" для уточнення соціальної ролі матері, надання величі та збереження формальності.

Ефект експресивності промов створюється за допомогою певних мовних засобів: 1) алітерація: *Commonwealth, global community, lifelong service, renew* та у фразі «as a nation, as a Commonwealth and indeed a global community...» де повтор *as* створює паралельність від нації до спільності 2) апозіпезис зустрічається доволі рідко, його можна відчути в усних промовах, хоча члени королівської родини збегігають стриманність 3) інверсія: "That promise of lifelong service I renew to you all today" для посилення акценту на "that promise" в той час як більш стандартно могло звучати "I renew that promise of lifelong service to you all today"; "Alongside the personal grief that all my family are feeling..." через інверсію створено емпатичний зв'язок для контрасту між особистим болем та колективним почуттям замість звичайного "We share... alongside the grief".

4) паралелізм: "...in the United Kingdom, in all the countries where the Queen was head of state, in the Commonwealth and across the world..." створено для географічного уточнення для слухача.

Розглянувши стилістичні особливості слід перейти до аналізу прагматичних. Перші звернення Чарльза III медіа прочитують як перформатив спадкоємності (“I solemnly pledge myself...») – це пряме наслідування семантики duty. The Guardian інтерпретує промову як карту намірів щодо стилю правління і структурування ролей у родині (підвищення статусу Вільяма і Кетрін) [5]. Прагматичний вплив здійснений за рахунок:

1) емотивно-комунікативної “*To my darling Mama... I want simply to say this: thank you.*” для створення емоційної близькості та людяності (King Charles’s address to the nation, 2022)

2) інтегративно-консолідуєча “*Wherever you may live in the United Kingdom or in the realms and territories across the world...*”, риторика «ми» створює ефект єдності дрежав та громадян у момент втрати (King Charles’s address to the nation, 2022)

3) ритуально-символічна “*Each Christmas, at this time, my beloved father broadcast a message to his people...*” одразу після смерті Генріха VI, відбувається акт спадкоємності, монархія продовжує слухіння зберігаючи традицію. (“The Queen’s Christmas Broadcast”, 1952); “*As the Queen herself did with such unswerving devotion...*” з посиленням семантики спадкоємності та традиції, де промова стає підтвердженням легітимності правління після смерті королеви (King Charles’s address to the nation, 2022)

4) репрезентативна “*Today I am doing this to you, who are now my people.*” набуття супернітетного статусу (“The Queen’s Christmas Broadcast”, 1952);

5) емпатична “*I hope that your children are enjoying themselves as much as mine are...*” реалізується синтаксична паралель “*your children – mine*” задля сімейної спільнотності (“The Queen’s Christmas Broadcast”, 1952).

Також, з’являються повторвані лексеми як *responsibility* (“responsibilities of our unique history”, “I take up my new responsibilities”), *respect* (“...to hold in the greatest respect the precious traditions”), *duty* (“the role and the duties of monarchy”), *tradition* які формують повторюваний посил до «обов’язку» та «традиції». Необхідно звернути увагу як чітко прослідковується 1) емоційне поле скорботи “*personal grief that all my family are feeling*” через лексеми *personal grief*, *family*, *feeling*; 2) колективна єдність та спільний досвід “*we also share with so many of you...*” через дієслово «share», яке ніби створює семантичний міст від «я» до «ви»

Водночас у публікаціях “The Guardian” через «вартість корони» підіймається питання розбіжностей інформації — вимога публічної звітності (витрати на коронацію/безпеку). Отже, імідж Чарльза експлікується між семантикою continuity (ритуал, звернення) і accountability (запит на прозорість)[9]. У телевізійній сфері BBC зіткнулася з критикою за документальний фільм “*Charles III: The Coronation Year*” – частина аудиторії сприйняла тон як «надто позитивний», що саме по собі стало медійною подією, підсиливши дискусію про межі «нейтральності» у висвітленні монархії. Це ілюструє, як метадискурс (обговорення медіа про медіа) впливає на імідж інституції [6].

Таким чином, дискурс Чарльза III має подвійну семантичну рамку традиції та відповідальності, у якій *duty* постає формою служіння та символом легітимності монархічного спадкоємства. Апеляція спадкоємності слугує способом конструювання власного образу монарха та подальшою передачею обов’язку наступному поколінню. Саме в цьому контексті з’являється публічне позиціонування Вільяма як майбутнього монарха.

Риторика промов Чарльза III наповнена семантикою спадкоємності, відповідальності та морального обов’язку, то звернення Єлизавети формують первинну модель британського монархічного політичного дискурсу, на яку спираються нащадки. В промовах закладено когнітивну основу політичної комунікації монархії, що поєднує персональне з публічним. Саме під час аналізу спостерігається перехід і створює інструмент державного впливу на реципієнта – еволюція монархічного мовлення. Порівняльний горизонт показує поступ від сакралізованої стабільності (Єлизавета II) до інституційної спадкоємності під громадським контролем (Чарльз III). У The Guardian ця еволюція супроводжується амбівалентною рамкою: від визнання легітимативної сили традиції – до наголосу на прозорості витрат і публічних привілеїв [14]

Висвітлення BBC News (новинні добірки/спецефіри) фіксує ритуальний континуум (смерть королеви, коронація, ювілейні дати), де візуальний код і протокольна мова ритуалу гарантують стабільну семантику державності. Одночасно суспільна дискусія довкола тональності документальних фільмів BBC показує, що очікування «нейтральності» вимагають нової балансової оптики між традицією та громадським інтересом [5].

The Times і The Telegraph у сумі створюють проектну рамку для спадкоємців: акценти на efficiency, impact, early years, environment. Так формуються сучасні смислові домінанти іміджу –

relevance і social value, що вбудовують монархію в простір політики добробуту, ментального здоров'я та екології [8].

Висновки. Таким чином, аналіз медійних матеріалів (The Guardian, BBC News, The Times, The Telegraph) засвідчує, що імідж британської монархії у XXI столітті формується в багатовекторному дискурсивному полі, де поєднуються ритуально-інституційні, критично-аналітичні та соціально-інноваційні наративи. Єлизавета II закріплена у ЗМІ як символ «служіння і єдності», її образ відтворюється через стабільне вживання лексем DUTY/SERVICE/UNITY, які стали нормотворчим еталоном легітимності монархії. Чарльз III позиціонується медіа як спадкоємець традиції, проте паралельно артикулюється рамка accountability/transparency, що зміщує акценти з сакральної функції на інституційну відповідальність. *The Times* і *The Telegraph* спрямовують увагу на «проектний потенціал» спадкоємців, артикулюючи теми ефективності, добробуту, ментального здоров'я та екології.

Представлений аналіз лексично-семантичної та прагматичний аналіз текстової структури перших промов Єлизавети II та Чарльза III дозволяє сформулювати твердження, що британський монархічний дискурс формує цілісну систему мовних стратегій, у якій поєднуються ритуал, моральний авторитет і комунікативна відкритість. На рівні лексики простежується стійке ядро семантичних полів DUTY,

SERVICE, UNITY, TRADITION, що забезпечують ідеологічну безперервність між поколіннями монархів. Синтаксична організація промов ґрунтується на симетрії, складнопідрядних структурах та інверсіях, які надають мовленню урочистості, водночас зберігаючи емпатійний тон звернення. Прагматично дискурс Єлизавети II реалізує установки ритуальності, емпатії та сакральності влади, тоді як Чарльз III акцентує етичну відповідальність, інституційну відкритість та спадкоємність обов'язку.

Медіадискурс провідних видань (The Guardian, BBC News, The Times, The Telegraph) репрезентує цю еволюцію як перехід від сакралізованої стабільності до суспільно орієнтованої релевантності, від *duty* до *impact*, від ритуалу до ефективності. Таким чином, мовна динаміка британської монархії відображає трансформацію політичної комунікації XX–XXI століть: традиція залишається джерелом легітимації, проте її семантика адаптується до нових цінностей прозорості, соціальної відповідальності й публічної довіри.

Отже, функціональні можливості мови в проаналізованих матеріалах свідчать про реальний вплив на реципієнта та апелюють до власної належності до народу, традиційного загалу за допомогою синонімії. Саме Єлизавета II Чарльз III є найбільш яскравими представниками монархії, з найбільш вагомих впливом на свідомість адресанта на всіх рівнях, що впливають засобами мови.

Список літератури:

1. Битко А. С. Новорічне звернення президента як ритуальний жанр політичного дискурсу. *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*. 2014. Вип. 63. С. 165–172.
2. Брэдфорд С. Єлизавета II. М.: Вагриус, 1998. 270с.
3. CATHERINE, Princess of Wales: early childhood years crucial warning. The Telegraph. 25.11.2022. URL: <https://www.telegraph.co.uk/royal-family/2022/11/25/catherine-princess-wales-early-childhood-years-crucial-warning/> (дата звернення: 24.08.2025).
4. CATHERINE, Princess of Wales launches 'Shaping Us' early years campaign. The Telegraph. 30.01.2023. URL: <https://www.telegraph.co.uk/royal-family/2023/01/30/catherine-princess-wales-shaping-us-early-years-campaign-bafta/> (дата звернення: 24.08.2025).
5. Charles III Coronation Ceremony [Відео]. YouTube / ShatnerMethod. 2023. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=qBRhiS7p318> (дата звернення: 24.08.2025).
6. CHARLES III: The Coronation Year. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_III%3A_The_Coronation_Year (дата звернення: 24.08.2025).
7. Clarke, Michael 1992: "A British View." In: *European Détente: A Reappraisal*, edited by Richard Davy. London: Sage Publications, pp. 86–113.
8. HOW Prince William will reign as King. The Times. 2023. URL: <https://www.thetimes.com/uk/royal-family/article/how-prince-william-will-reign-king-0zd3jcgv3> (дата звернення: 24.08.2025).
9. HOW the British royal family hides its wealth from public scrutiny. The Guardian. 05.04.2023. URL: <https://www.theguardian.com/uk-news/2023/apr/05/how-the-british-royal-family-hides-its-wealth-from-public-scrutiny> (дата звернення: 24.08.2025).

10. King Charles's first speech: what the King said – and why it was important / The Guardian. 09.09.2022. URL: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/09/charles-iii-first-speech-what-the-king-said-and-why-it-was-important> (дата звернення: 06.10.2025).
11. King Charles's address to the nation, 2022. The Guardian. 09.09.2022. URL: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/09/king-charles-address-to-the-nation-in-full> (дата звернення: 26.10.2025).
12. KING Charles III's first speech: what the King said and why it was important. The Guardian. 09.09.2022. URL: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/09/charles-iii-first-speech-what-the-king-said-and-why-it-was-important> (дата звернення: 24.08.2025).
13. Sonkova M. Public Image and Perception of Current British Royal Family. Masaryk University Faculty of Arts. Department of English and American Studies . London: 2014, 34–186.
14. QUEEN is dead, long live the King: British monarchy and republicanism after Charles. The Guardian. 25.09.2022. URL: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/25/queen-is-dead-long-live-king-british-monarchy-republicanism-charles> (дата звернення: 24.08.2025).
15. The Queen's Christmas Broadcast (1952). Rev. URL: <https://www.rev.com/transcripts/the-queens-christmas-broadcast-1952-transcript> (дата звернення: 26.10.2025).
16. Zaperta E. The British media and the monarchy. The press perception of Queen Elizabeth II in the UK 1997–2007. Master thesis in the MBS Course 2006/2008. Berlin: 20 January 2008, 77–157 pp.

Bolkarova O. V. LEXICAL-SEMANTIC ANALYSIS OF THE FIRST SPEECHES OF CHARLES III AND ELIZABETH II AS MONARCH

Political discourse is a cognitive phenomenon that enables the process of understanding, reproducing, and comparing events. Effective presentation of information is a necessary form of communication for social and political influence. For the British monarchy, which combines the ritualism of traditional power with the demands of public transparency, the role of media mediation is particularly significant. The speeches of monarchs are broadcast and interpreted by leading media outlets – The Guardian, BBC, The Times, The Telegraph – which shapes not only the informational but also the evaluative context in which the modern image of the royal family is constructed. Therefore, the manipulative influence of political discourse in the media has been investigated.

A lexical-semantic analysis of a sample of speeches consisting of 10,567 characters (3 speeches) was carried out, and the linguistic and stylistic features of the image formation of the speeches of the British royal family were examined. The analysis included the first speech of King Charles III to the nation as monarch, "King Charles's address to the nation, 2022," and the first two speeches by Elizabeth, "A speech by The Queen on her Coronation Day, 1953" after her coronation and "The Queen's Christmas Broadcast, 1952," the Queen's first Christmas speech. These addresses contain eloquent passages that highlight the monarchs' desire to promote national unity and emphasize the role of the monarchy in shaping national identity and the functioning of state tradition.

A lexical-semantic and pragmatic analysis of the textual structure of the first speeches of Elizabeth II and Charles III has been carried out, forming the assertion that British monarchical discourse forms a coherent system of linguistic strategies that combines ritual, moral authority, and communicative openness. At the lexical level, there is a stable core of semantic fields DUTY, SERVICE, UNITY, TRADITION, which ensure ideological continuity between generations of monarchs.

Key words: *discourse, speech, monarch, royal family, tradition.*

Дата надходження статті: 21.11.2025

Дата прийняття статті: 10.12.2025

Опубліковано: 30.12.2025